

Hospoda v přírodě /poselství redaktoru - ppn-/
=====

Nová hospoda na Východě v Uh.Hradišti měla být hotova do konce července 1992. Jenže není. Začíná se dokonce mluvit o možnosti, že nebude ani do konce září a že se tedy bude točit místo uvnitř, tak někde venku na louce až do zámrazu. Přehnaný pesimismus? Doufejme!

Hlavním garantem stavby je a.s. Dopito. Její generální ředitel Ing. P. Krátký se odpovědnosti za nedodržení termínu smlouvy nezříká. Co mu také zbývá. Skluz se snaží vysvětlit především problémy s materiálem a alkoholismem, mezi svými dělníky/v současné době se s ním potýká více než 90% pracovníků/. Mnohem zajímavější otázku, jak a proč k uvedeným potížím došlo, zástupci Dopito řeší nicneříkajícím odkazem na situaci zásobování pivem pracoviště. Přesto Ing. Krátký věří v časně dokončení stavby hospody a v jen malý úbytek svých pracovníků v důsledku upití se.

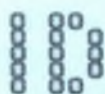
Všechno tedy vyřešeno? Snad. Ing. Krátký musel totiž přiznat, že nový harmonogram počítá s ideálním průběhem prací. A tomu zatím nic nenasvědčuje. Práce se sice nezastaví ani o víkendech, ale to se týká jen těch pracovníků, kteří mají k dispozici pravidelný a vydatný přísun alkoholu. Vystupňované tempo prolévání hrdlem se také může podepsat na kvalitě.

Zástupci okr. úřadu své pochybnosti vyslovili naprosto otevřeně: Jestli to včas nedoděláme, lidi nám rozmlátí lebky kříglama! A prohlídka stavby optimismu také nepřidá. Člověk by tu už rád viděl usměvavého výčepního za pípou.

Nejnešťastnější z celé situace je tak trochu "král bez království" - hlavní vrchní dosud nedokončené hospody pan František Blažíček. Podle něj, v případě, že se skutečně nepodaří hospodu včas otevřít, dojde v hradištském hospodství ke kolapsu. Nastoupit mělo 10 výčepních a servírek, jsou přihlášení i pivní stálíce, ale i děti! Pan Blažíček sice načrtl možné řešení v čepování na směny ve zbývajících hospodách, Jenže toto přichází k úvahu jen u otrlých štamgastů. Těm z druhé směny by končil výčep až k ránu, což je nepřijatelné. Nehledě na neustálé pendlování desítek výčepních. Takže nakonec zbývá jen opravdová "hospoda v přírodě"?

Pan Blažíček však přece jen doufá, že firma Dopito svůj slib splní, protože ani jemu nic nezbyvá.

Květoš Krystýnek

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

ONI na Dovolené = recenze
/Román o příběhu, který se stal/

Zámoták dal opět o sobě vědět, a to konečně dílem nejvyššího rozměru = románem.

Jeho maloformátová Dovolená má sympatickou vazbu a dokazuje, že i v UH dokážou svázat dílo jinak než do impregnované modři hyperromantických almanášníků. A Zámoták ji ještě vtipně oděl do přebalu z chocenského jízdniho řádu.

Zpočátku je děj "pouhým" pásmem scének tradičních penkovsko-bartošovských zážitků, jen se prohlubuje debilita obou postav a zaujme zvláště cyklické opakování motivů (přemísťování požární šachty apod.). Čtenáře si vycvičí, takže pointy může redukovat zkratkou (Michal = "Ukážu ti jak skočím poslepu s tebou na postel flopem." Oba se probrali v sklepe u hydrantu.) Zajímavým oživením jsou technické novinky, například vymydlení klíče.

Právem by mohl autor takto zaplnit celou knihu. Ale v sedmé kapitole je posílá na letiště. Rozpoutává se uragán nových situací opepřených absurdním průletem tunelem a spadlou trolejí (nostalgická vzpomínka autora na zlaté časy u dráhy). Na druhou stranu nemohu souhlasit s tím, že by na křídle čundráci zakládali táborák, protože to není možné, vždyť by z křídla v zatáčce spadli! Velký kuchař osvěžuje tento bizarní guláš několika zrny příslibu pornografie (Byla to Emanuella.) a pak dochází ke katastrofě.

Vyprahlá atmosféra pouště deprimuje všechny až do příchodu malého čtveráka = vleblouda. Přes jeho šprýmy už mají oba namále. /Iveta už nechodila ani na záchod/ Napětí z blízkosti smrti oblíbených hrdinů mě neopustilo ani při odlehčených zážitcích na tenisovém kurtu /Iveta musela měnit dvě rakety (špatné těsnění na chlazení a porucha na ovládacím pultu)/.

Teprve na břehu taktéž vtipkujícího Nilu se člověku uleví a s klidem může vychutnat závěrečné welkolepé setkání s velbloudem.

Opět pádná odpověď chocenáka na nývle tlení hradištských. Kdybych použil metafory, tak zatímco znudění moravští Slováci mají permanentní řídkou sračku, Zámoták se uvedl poctivým českým hovnem. (Něco mezi typem pagoda a klasické).

Moták

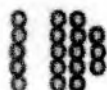
VYHODNOCENÍ DOPISOVATELŮ / ROČ. III /

číslo I.D.	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	celkový součet
Dopisovatelů																	
J.M.C.	3	2, 4		2, 4	1	3	2	3	2, 4	5	3	3	5,				48
Horst	2	2	1	2	2	14	2	2	2	2	2		1	2	3		41
Krystýnek K.	1		4	2	1	5	3	1	4	3	3	1	4	3	2, 3		40,5
Moták	1	1	3	3	4, 4	2	2	3	3			2	1		1	2	32,5
Mládě		2			2		1	1	1		1,						8,5
Drc				2		1						4					7
Zamoták		1						2			1				1,		6
Stump		2, 2				1							vyplaceno				5,5
Atari		1				1	1,										3,5
de Press	1						1					1					3
Thomas				1	1										1		3
Bull				1			1										2,5
Carlos								1			1						2
Jör	1,																1,5
Vrbata										1,							1,5
Why																	1
Režná																	0,5

Z tabulky jasně vysvitá dominantní postavení "silné čtyřky" i když proti předchozím výsledkům došlo k její výraznější diferenciaci - ID se více a více dostává pod vliv šéfredaktora, což je potěšitelné zjištění, přestože na druhé straně by se tento jev dal vysvětlit i ochladnutím zájmu o ID u ostatních autorů. Někteří již možná kalkulují s tím, že JMC uvažuje o vytvoření "one-man-newspaper" čili "listu jednoho novináře", podobně jako to bylo v módě kdysi v moderní hudbě. Rád bych tuto smyšlenku popřel.

Zaráží mezera mezi "čtyřkou" a zbytkem okruhu ID. Proti minulému ročníku se hrozivě zvětšila. Co když někdo z těch čtyř umře, ztratí ruce nebo zešílí? Co když zešílí dva a další dva oslepnou? Z tohoto úhlu pohledu je pozice ID velmi vratká a její osud visí na čím dál tenší nitce.

JMC

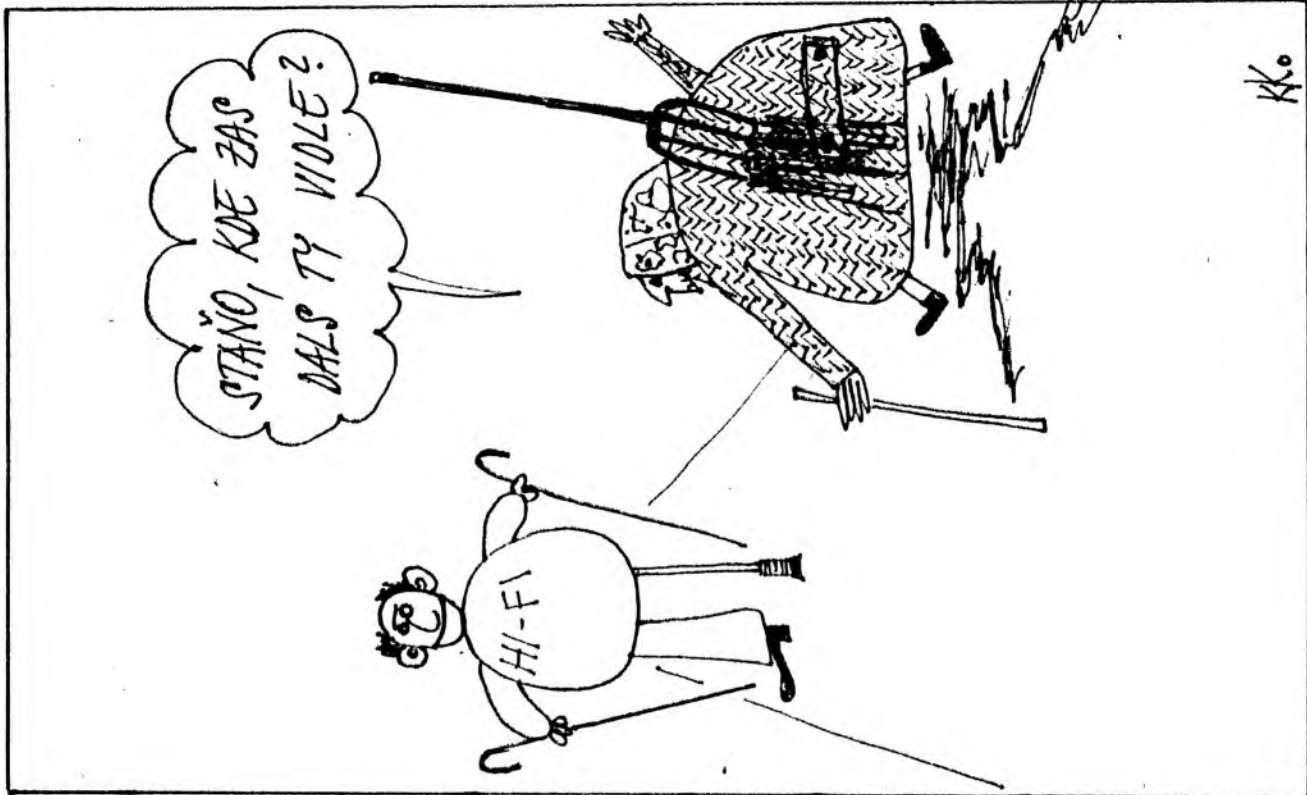
MOŘE JAKO PEKLO !

Přesně témátě slovy hodnotili nejčastěji čeští turisté poměry na pobřeží Egejského moře. 25° Celsia - hlásala tabule zapíchnutá do písku - nevím sice, je-li to hodně nebo málo, ale fakt, že i když bylo pod mrakem, skotačilo ve vodě ne více než dvacet lidí, hovořil za vše. Snad také proto většina Řeků dala přednost osvěžení v domácích saunách či bazénech napájených chladivou vodou z nedalekých hor, zatímco ti chudší se čvachtali v kalužích u cesty. Marně jsem se rozhlížel napříč hustě zalidněnou pláží zahlédnu-li nějaký stánek s občerstvením. Množství návštěvníků by přece měly odpovídat i služby poskytované v areálu Olympia Beach, tak jak jsme tomu zvyklí například na Smraďavce. Ředitelství pláže bohužel vsadilo na nevkusně oděné mladíky pokřikující po liddech a nutící jim jakési sladké odpornosti roztékající se na slunci. Jiná banda tahala v protisměru v podezřelých košíčcích piva, Fanty a coca-coly. Domnívám se, že namísto takovýchto ponižujících a lidské důstojnosti protřečících praktik /obsluhující místy žebřali o spropitné v několika jazycích/ by stálo za to instalovat konstrukčně jednoduchý minibar, v němž by se dalo i přes tísnivé rozměry /jak by už název napovídal/ příjemně posedět, prodiskutovat zdali je 25° Celsia normální, podnormální nebo abnormální a vychutnat jediné místo, kam by se dalo ukrýt před pálivým sluncem.

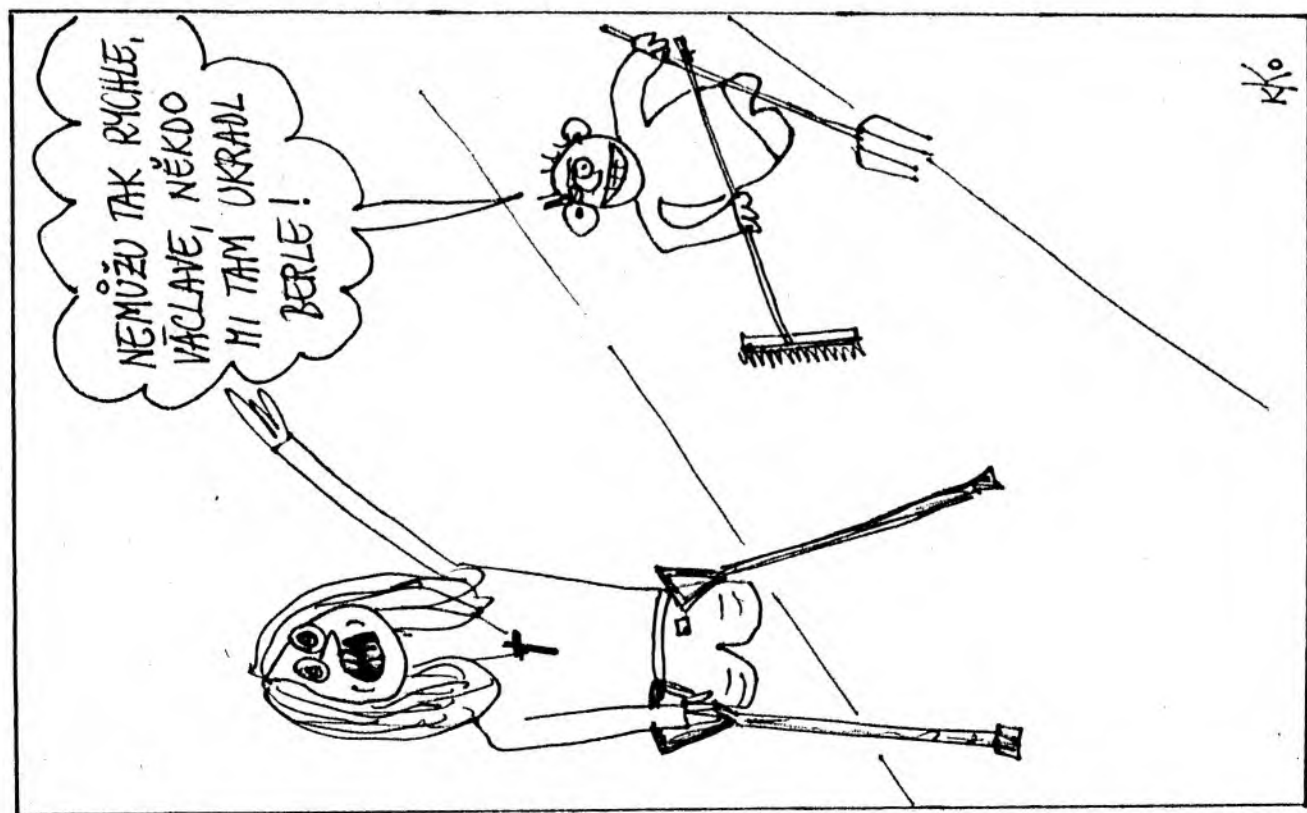
S dalším a závažnějším kamenem úrazu jsme se setkali, když jsme se chtěli přesvědčit o stavu protižraločích sítí. Jediný dosažitelný tlumočník odsekl, že poprvé byly nataženy na druhý den po uvedení filmu "Čelisti" v místním letním kině. Jsou prý stále provozuschopné, ale vdychu jsem si říkal, že by nezaškodilo zrenovovat celý úsek od Leptokárie až po Paralii, zvláště když předpovědní mapy ustavičně hlásaly zvýšený výskyt žraloků u východního pobřeží Egejského moře. Bezstarostnost pořadatelů se mi po konzultaci s předpovědní mapkou zdála přímo do nebe volající. Navězení písku na pláže pro ně asi všechno skončilo. Co kdyby se tady objevil zájezd českých učitelek - což by nebylo tak docela nemožné vzhledem k válečným operacím u jaderského pobřeží. Kdo by pak byl asi zodpovědný za případnou tragédii, následné slaboduché články v kdejakém provinčním plátku a paralýzu výchovného procesu naší nastupující generace? Nemám ponětí. A má ho vůbec někdo ?

Nevím. Jisté je, že v souvislosti s ochrannými sítěmi prošlými záruční dobou se mi nezdál počet koupajících se až natolik nízký.

Sám jsem však raději dal přednost postávání či poťalování u kamenného plácku dělicího prostor pláže od obchodních čtvrtí, odkud jsem z bezpečné vzdálenosti pozoroval odvážné nebo špatněinformované plavce. Moje stanoviště bylo jako stvořené pro vybudování minigolfového hřiště. Zaručeně by bylo obsypáno hrozem hráčů. Kdyby je tady zřídili před deseti roky, bylo by pozdě, ačkoli zase v tom případě by v dnešní době vyžadovalo značné opravy a kloví, jestli by se investorům vrátily náklady, zvláště pokud by konkurence zajistila bezpečnější ochranu proti žralokům a ochlazení mořské vody aspoň o pět stupňů. Prozatím však nic nenasvědčuje tomu, že by se kdo pokoušel v tak ideálním prostředí vyjít vstříc milovníkům minigolfu a vytvořit aspoň pár základních jamek, "boulí", vraceček a půjčovnu holí s barevnou obsluhou. Pročpak se nikdo neodvážá vsadit na "sport lordů?" Že by golf patřil k

Kryštofův kochánek

S A M E S

Tady ve tmě jí bylo už lépe, trochu se uklidnila a jala se hledat nějakou pomoc. V sousední vilce se již svítilo. Asi vstávali do práce. Sousedka, mladá žena, s nejpěknějším zadečkem v celém okolí, běžela se starou Věrou a přivolanými dělníky. Ženy zůstaly v zadu, mezitím dělníci odřezali bezvládné tělo visící z balkonu a napěchovali je do lepenkové krabice od pračky. Všichni kolemjdoucí místo aby šli do zaměstnání, začali se shromažďovati přede dveřmi vilky staré Věry. V půl hodiny jich tady byla hromada, ale nenašel se nikdo, kdo by mrtvolu identifikoval. Tu se přihnal o švédských holích a španělských botách nahluchlý stařeček Kovářík - bretašnajdr místní výzvědné služby a ihned identifikoval tělo v krabici jako Isidora Hlavu.

KOMIX

(NEJEN PRO DĚTI)

DEVIANTA BOŽU PUSTILI ZA VZORNÉ CHOVÁNÍ
(ZA 5 LET SANDVAŽBY NIKDOH NEZVÁSILNĚL)

